

SAVAŞIN GERÇEĞİ

Kemal GÜNAYDIN - Metalurji Yük.Müh.

1980 sonlarında başlayan ve 8 yıl süren İran-İrak savaşının planlayıcısı ve destekçisi ABD idi. Amaç petroldü. İran'da, ABD piyonu Şahın devrilmesi ve Humeyni'nin iktidar olmasını, Körfez'de Ortadoğu Petrolleri'nin dağıtım kanallarını değiştireceği şeklinde yorumlayan ABD, İran'ı çökertme hareketi başlattı. Dünya kamu oyuna, Körfez'de köktendinci islamın yayılmasına engel olmak gerekçesini ileri sürerek İran dışındaki bölge islam ülkeleriyle ilişkilerini güçlendirmeye başladı. CIA'nın planlaması ve yarattığı küçük sınır ihlalleriyle Irak, İran'a saldırtıldı. Başkan Reagan'dı. O zaman küçük ve büyük olarak isimlendirdikleri "Şeytan Ülkeler" Irak ve İran savaştırıldı. Irak, ABD tarafından bu gün Irak'ta aradığı silahlarla, zirkonyum bombalarıyla, toplu imha silahlarıyla techiz edildi. Tıpkı Afganistan'da Taliban'ı, Sovyetler'e karşı kurduğu, güçlendirdiği ve eğittiği gibi, Irak milislerini ve ordusunu da güçlendirdi, eğitti. Bu gün "Serseri Ülke" olarak ilan ettiği, teröre destek veren, hata bizzat terör yaratan diye nitelediği Irak'ı, İran-İrak Savaşı sırasında teröre destek veren ülkeler listesinden çıkarttı. Rus-Afgan Savaşı'nda, yarattığı Taliban'la savaşın içinde olan ABD, İran-İrak Savaşı'nda da Irak'ın tamamen yanında ve içindeydi. İran gemilerini kaçırıyor, İran'ın silah, demir-çelik, kimya fabrikalarını bombalıyordu. Bir taraftan da Irak'ın zafer düzeyine geldiği ortamlarda, dolaylı yollardan İran'ı güçlendirmeyi ihmal etmeyerek Körfez'de kendi petrol çıkarlarını inisiyatifinde tutmaya özen gösteriyordu.

Hollywood filmlerine yeterli senaryo sağlandığında aniden bitirilen Rus-Afgan Savaşı gibi, 1988'de savaşın şiddetine rağmen İran-İrak Savaşı'nın şalteri indirildi ve savaş aniden durduruldu. ABD, CIA çalışma programına ileride devam etmek üzere nokta koydu.

Bu esnada, Irak, İtalyan Devlet Bankası'ndan aldığı krediyi; Almanya'dan, İngiltere'den, Fransa'dan ve Şili üzerinden ABD'den silah ve zirkonyum alımına harcadı. Böylece, savaş amacına ulaştı, egemen güçler, dökülen kanlar üstünden yine kazanmış oldular. Bugün ise Irak'ta aranan silahlar işte o zaman Irak'a verilenler ve satılanlardır. Irak'ın Savaş Denetçileri'ne verdiği onbin sayfayı aşkın listede bunlar vardır ve olmayanlar aranmaktadır. Bulunamadığı söylenen ABD'nin petrol hakimiyetini açıkça kabul etmeyen Irak teslimiyetidir. ABD iyi bilmektedir ki İran-İrak Savaşı sırasında verdiği malzeme atom bombası imali için de yeterlidir. Korkulan da budur.

ABD sıkışmıştır. Tek Dünya Devleti amaçlı uluslararası sermayenin sahibi Elit, ABD'nin başına temizlenmesi zor dertler açmıştır. Ekonomiyi güçlü tutan bu tatlı dert, artık ABD'nin kolay çözemediği bir problemidir de. Vietnam'dan zor kaçan ABD, Çöl Fırtınası Harekatı'nda da çölde fırtına olmuş, sağa- sola savrulan rüzgar gibi, karşısında pusmuş Saddam'a rağmen, bu gün Dışişleri Bakanı olan Powell'ın Genel Kurmayıyla yarattığı CNN gösterilerinin ötesine geçememiştir. Aslında, amaç da budur, savaş bitirilmemiştir. Güçlü ekonomi güçlü tüketimle sağlanır. Silahından- gofretine, gaz maskesinden- suyu ABD'den gelen özel duşlara ve pek çok malzemeye... Hepsi ABD'de yeni üretim ve canlılık demektir. Savaş emperyalizmin gıdasıdır. Fakat şimdilerde ABD yine borç batağındadır, ekonomi durgundur ve savaşa ihtiyaç vardır. Bu ihtiyaç hiç bitmeyecektir de. Ta ki akrep kendini sokana dek.

SERSERİ: Nato, 1949 'da SSCB'nin yayılmasını önlemek ve üye ülkelere gelecek saldırılara karşı savunma yapmak amacıyla kuruldu. Oysa Varşova Paktı yoktu ve daha sonra 1955'de kuruldu.

Varşova Paktı, 1991'de sona erdiğinde, Nato kuruluş amacı yok olduğu halde, varlığını sürdürmek için bahane aramaya başladı. Aslında, kurulduğundan beri bir ABD silahlı gücü olan Nato, kuruluş sözleşmesinde üye devletlerin sınırları dışına çıkamayan bir savunma örgütü iken, 1991 yılından beri durmadan strateji değiştirerek nihayet 1999'da, Washington'da imzalanan 6. Konsept'inde açıkça ifade edilen bir saldırı örgütü haline getirildi. Bu şekliyle Nato; köktendincilik, din veya mezhep kavgaları, terör, uyuşturucu, sabotaj, insan hakkı ihlalleri, politik düzenin veya ilgili devletin çökmesi gibi sebeplerle, hele bir de reformların başarı kazanamaması hallerinde bile harekete geçen bir stratejiyi benimsemiştir. Nato'nun müdahale etmesi için bu karışıklıkların, aksamaların illa üye ülkelerde olması şartı kaldırıldı, herhangi bir dünya devletinde olması şeklinde genişletildi. Birçoğu askeri bile olmayan, gelişmiş ülkelerde pek görülmecek, çoğunlukla yoksul ve Üçüncü Dünya Devletlerinde ve esas olarak da ulus devletlerde ortaya çıkabilecek, Nato'nun müdahalesi için sebep sayılabilecek

karişikliklerin aslında, karişiklığın çıkmasını isteyenlerce finanse edilen, çıkarılan- yaratılan veya “var”sayılabilen nedenler oldukları açıktır. Son konseptine göre, bunların ortaya çıktığı devletlere, “istikrarı sağlamak” bahanesiyle, hele bir de “ özgürlük ve demokrasi” götürmek gerekçesiyle çok uluslu kuvvetlerle Nato Harekatı yapılabilecektir. Nato’nun müdahale edebileceği bu ülkeler; küreselleşmeye, çoğulculuğa, çok kimlikliliğe karşı çıkan, sözüm ona dünya barışını tehdit eden ülkelerdir. Bu günlerde, müstakbel Başbakanın, Washington’da toplantılarına katılıp, güven verdiği, Strateji ve Uluslar arası İlişkiler Merkezi’nin (CSIS) hazırladığı ABD’nin ve dolayısıyla Nato’nun son strateji raporu durum tesbiti yapmıştır. Bu rapora dayanarak, ABD Kovboyunun baş danışmanı Dick Cheney ilan ettiği “ yasa dışı- haydut” devletleri tespit eden Serseri Devletler Strateji’si ile noktayı koymuştur. Bu stratejide, dünya huzurunu bozan devletler üçe ayrılarak incelenmiştir; K.Kore, Irak, İran, Libya ve Suriye Serseri Devletler olarak tanımlanırken, Çin, Hindistan, Türkiye, Mısır, Pakistan Serseri Adayı ve Arjantin, Küba, Endonezya, Brezilya ise Serseri Aday Devletler olarak isimlendirilmiştir.

Dick Cheney Türkiye için “ modern ve güçlü ordusu, gelişmiş hava kuvvetleri” dolayısıyla ve esas olarak da “ doğal kaynakları kontrol altına alınamayan güçlü ulus devlet” tarifini yaparak Irak’tan ziyade dikkate alınması gereken Serseri Adayı Devlet tanımlamasını yapmaktaydı. Yeni stratejide Türkiye bu sınıfa sokulurken Kıbrıs, Ege, Karabağ konularında ABD isteklerine karşı çıkan ve Çin, Rusya ve Orta Asya Ülkeleri ile ilişkilere giren devlet olarak tanımlanıyordu.

Serseri kelimesinin veya deyiminin Türkçe sözlük karşılığı; ne yapacağı belli olmayan, başı boş, dilediğini yapan, sağa sola sataşandır.

Bu tanıma giren başka ülkeler varsa da baş serseri ABD’dir. Özellikle Sovyetler Birliği’nin dağılması ve Berlin Duvarı’nın yıkılmasından beri yapmadığı serserilik kalmamıştır. Dünyanın yedi bucak heryerine saldırmaktadır. Ezilen- yoksul ülkeleri sersefil etmektedir.

Türkiye’yi serseri aday olarak tanımlayan ABD şimdi ne yapmaktadır? Türkiye’yi sıkıştırmaktadır. “ Ya benimle sorgulamadan birlikte olursun, seni ondurmam ama yanımda tutarım ya da birlikte savaşa sokar işini bitiririm” demektedir. Öyle de yapmakta ve ikisini birlikte yapmaktadır.

Neden Türkiye’nin Avrupa Birliği içinde yer almasını istemektedir? İlk bakışta bu, ABD çıkarlarına aykırı gibi gelir. Kontrol altında tuttuğu bir partner iken niye AB? Hemde ABD ile çelişkiler yaşayan ve bazı platformlarda çatışma halindeki AB.

Bu, Dünya Elitinin emridir ve ABD Hükümeti, ABD siyaseti bunu uygulamak zorundadır. Dünya Elitinin Tek Dünya hegemonyası, ekonomik çıkarları, küresel köleleştirme bunu gerektirmektedir. Türkiye’nin, dünya bor rezervinin neredeyse tamamını elinde tutuşu, krom, wolfram varlığı, belki petrol ve başka kaynakları bunu gerektirmektedir. Bunları koruyan Ulus Devlet, Dünya Elitinin temel takıntısıdır. Gerek ABD, gerekse AB Türkiye’nin bu temel niteliğini yok etmeyi hedeflemişlerdir. Birçok yolla Türkiye’yi sıkıştırmakta, ulusal değerleri itibarıyla yerine getirilmesi çok zor kararlar almaya zorlamakta, şekerine- tütününe üretim ambargoları konmaktadır. Yıllardır Nato istediği için çok büyük bir ordu bulundurmamak zorunda olan Türkiye, Nato’nun her aşamasına katılmasına, büyük yükümlülükler taşımaya rağmen, AB’nin Paris Konferansı’nda Nato ile birebir ilişkilendirildiği, Avrupa Güvenlik ve Savunma Kimliği’nin (AGSK) karar mekanizmalarından dışlanmıştır. Bu gün İran-Irak Savaşı’na zorlanması, AB üyeliği ekseninde insanın aklına Türkiye’nin Nato’ya giriş sürecini getirmektedir. Nato’ya giriş için 1949’da müracat eden Türkiye, o sırada ülkemize gönderilen bir Amerikalı senatörün “ Kore’ye çok sayıda asker gönderirseniz Nato’ya girebilirsiniz” sözü bu günkü senaryoyla örtüşmektedir.

Türkiye, binlerce kilometre uzaklıktaki Kore’ye gönderdiği beşbin askerinin birçoğunun Kunuri Cephesi’nde döktüğü kanın bedeli olarak Nato’ya üye olabilmıştır. Aslında ABD’nin Türkiye’yi Nato’ya almasının gerçek sebebi, “ atom bombam var” diyen SSCB’ye cevap verebilecek üslere sahip olabilmeye isteğidir.

Türkiye’nin AB’ye girmesi için ilgili devlet başkanlarına telefon edivermesinin bedeli, Irak’ta ABD ile birlikte savaşmak olmaktadır.

Amerika’nın dostluğu, ayazdaki kış güneşi gibidir; güvenir, soyunursan, yatağa düşersin. Bush’un karşısında “ Bizim için bir telefon ediver” diyecek kadar ABD dostu olursan, dış politikadan ve ABD vahşetinden habersiz olursan, o telefon sana yazar. Olmaz öyle! Sıkı giyinecek ve güneşe aldanmayıp, soyunup, dökünmeyeceksin! Elin oğlu, ertesi gün tahsil ediyorsun. Hava alanı diyor, liman diyor....

BUGÜN NE OLUYOR :

Dünya ezilen uluslarına,Kurtuluş Savaşı el kitabı yazar Türk Halkı, yıllardır düşürüldüğü ekonomik sıkıntılarla, iç ve dış dayatmalarla ABD yanında savaşa giriyor.İncirlik yetmezmiş gibi Malatya, Diyarbakır, Batman, Muş havaalanlarının kullanımına izin vereceğini ve destek sağlayacağını, Mersin Limanı ve demiryollarımızı kullandırtacağını açıklayan hükümet Türkiye'yi savaşa sokuyor. 1991'de Özal'ın aynı yolda Türkiye'ye verdiği en az yüz milyar dolar zarar, halkımızı üç kat fakirleştirmiş, beraberinde satın alınan belalarla kişi başına milli gelir 2600 \$'a düşmüştür. Açlıkla, yoksullukla savaşıyan Türk Halkı'nın Irak Savaşı'na vereceği destek yoktur. Türk Halkı Mustafa Kemal'in " Yurtta Sulh Cihanda Sulh" prensibine yürekten inanır. Türk Halkı, Kurtuluş Savaşları dışındaki bütün savaşları insanlık ayıbı sayar. Bu halk, Saddam'ın, Kürtleri ve Türkmenleri kimyasal silahlarla yok edişini unutmamıştır, unutmayacaktır da..Ancak, Saddam için Irak Halkına verilecek zulmün yanında yer alamaz. Türkiye bu haksız savaşın tarafı haline gelmemelidir. Türkiye kendisine saldıran düşmanını, ABD'yi barındıran- destekleyen bir ülke olarak Irak Halkının da düşmanı haline getirilmemelidir.

Türkiye çok dikkatli olmalıdır.Irak,kuzeyde kürt ve türkmen, güneyde sünni arap ve şii araplardan oluşan bir yapıdır.Savaş,yalnızca kuzeyde değil,daha şiddetle Irak'ın güneyinde olacaktır.Daha şimdiden güneydeki Şii Araplar,İran mollaları ile dans etmeye başlamışlardır.Bunların,İran ile ittifaklar yapacağı şimdiden görünmektedir.Savaş sonrası bölgede istikrar yerine,istikrarsızlık katmerlenecektir.

II.Meşrutiyet Paşalarının (Talat,Enver) düşüncesizce, Almanya'dan aldıkları çok küçük bir para karşılığı,Alman Zırhlılarına Boğazlarımızdan geçiş izni vermesi,onlarında gidip Odesa'yu bombalamaları,Osmanlı Devletini birdenbire İttifak Devleti yapmış ve savaşın içine çekmiştir.Çeşitli cephelerde;Çanakkale'de, Sarıkamış'ta,Yemende iki milyonu aşkın insanımız telef olmuş,Anadolu işgal edilmiş ve Kurtuluş Savaşı yapmak zorunda kalmışızdır.Savaş esnasında kaçan bu Paşaların mezarlarını,geçtiğimiz yıllarda İstanbul'a getiren savaş kompradorlarının bu günlerde "Türkiye, ABD'nin yanında yer almazsa" diye başlayan kara mizahları, provakasyonları halkımıza karşı işlenecek büyük bir suçun başlangıcıdır ve yurtseverleri ayağa kaldırmalıdır.

İkinci Dünya Savaşı'nda Churchill, Adana'da İsmet İnönü'den "savaşa katılmayız" cevabını alıp, gitmiştir. Bu gün gösterilecek tavır aynı olmalıdır. Eğer, Türkiye İkinci Dünya Savaşı'na girseydi, hiç yoktan girdiği Birinci Dünya Savaşı'nın ağır sonuçlarıyla yine karşılaşabilirdi. O gün İngilizlerin yanında yer almayan Türkiye, 1991'de Körfez Harekatı'nda Silopi Kaymakamımızın bir İngiliz subayı tarafından tokatlanışını unutmamalıdır.

Savaşa hayır demek yetmez. Destek vermemek, kullanılmamak, kullandırılmamak zorundayız, halbuki havadan, karadan, limanlarımızdan yurdumuza girecek seksen bini aşkın ABD askeri.... Bu topraklar Haçlı Seferlerinden beri bu kadar yabancı asker görmemiştir. İkili antlaşmalar gereği bir süre için İncirlik'e gelen ABD buraya yerleşmiştir, aynı senaryodur, halktan gizlice havaalanında Amerikalı diplomata verilen sözün sonucu budur. Bu klasik ABD emperyalizmidir.ABD hegemonyası ve yanına takılan diğerlerinin hegemonya dayatmasıdır. 1998'de Washington Anlaşması ile karara bağlanan kukla kürt devleti kuruluşunun bir aşamasıdır da. Türkiye'nin ABD'nin yanında savaşa girmesi, destek vermesi bu ve benzeri birçok tamiri mümkün olmayan zararlar açacaktır. Bu bir hemonya kaybidir ve Ulusumuz buna tahammül edemeyecek kadar onurludur.

Türkiye,her yönüyle savaşın kilit ülkesidir ve çok yönlü etkilere sahiptir.Doğru ve onurlu bir politika ile,ABD programları sekteye uğratılabileceği gibi, tersiyle savaşın içine çekilebilir.Kofi Annan'ın bu günlerde savaşa destek vermeyen sözleri,ABD doğrultusunda karar alabilecek BM Güvenlik Konseyi'nin nihai kararı olmayabilir.Putin'in savaşa gülümseyen karşıtlığı, durumu değiştirmeyecektir. Çin ise yakaladığı rüzgarın peşinde,kalkınma trendini etkilemek istemeyecektir. Yani,Türkiye kendi kararını,BM kararlarına bağlamakla doğru bir iş yapmış olamaz,kendini bağlar.BM'den savaş yanlısı çıkabilecek bir karar,uluslar arası askeri gücün,topraklarımızda konuşlanmasını yükümlülüğümüz haline getirir.

Durum bu denli ciddidir.Bu ağırlığına rağmen,konuya para-yardım ekseninde yaklaşmak hafifliktir.Dünya,Türkiye'nin yükünü üstlenmez.Bu tarihsel bir sabitedir.Konumuz,parayla ölçülendirilemez.Bu topraklarda olmanın sorumluluğu çok büyüktür.Türkiye bu sürecin dışında da kalamaz.Tarihsel,kültürel sorumluluğu yanında bu gün Türkiye önemli bir misyon yüklenmektedir.Türkiye'nin akıllıca yükleneceği bu yeni misyon,tüm dünya savaş karşıtlarının namuslu küreselliğini bölgeye getirerek,medeniyetler uzlaşmasını sağlamak olmalıdır.

Hiç gözden uzak tutulmamalıdır ki, insanla savaş arasındaki ilişkide önde gelen insandır.

